

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 50. szám.

Budapest, december 12.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkesztő és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre – – 12 korona

Félévre – – – 6 korona

Negyedévre – – 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A háboru utáni fontos kötelességek.

Irta: Argus.

Nincs olyan hosszú, a minek vége ne legyen. A háboru sem tarthat örökké. **Egyeser csak vége** lesz ennek is. **Hogy a béke mikor következik be, azt — természetesen —** ma még nem tudhatjuk. De nagyon valószínű, hogy sokkal hamarabb annál, mint a milyen hosszú idővel az angol és orosz hadvezetőségek és diplomaták fenyegetőznek.

Hogy mi lesz a háboru után általánosságban, arról ma még korai volna beszélni. Az azonban bizonyos, hogy a csendőrségi szolgálat ugyanaz marad, mint a mi volt a háboru előtt: a közbiztonsági állapotok feletti őrködés. Ezen nem változtathat a háboru semmit. Legfeljebb azok a követelmények fokozódnak, a melyeknek kielégítését a háboru alatt, a csendőrileg képzetlen népfelkelők alkalmazása folytán imitt-amott, habár a szolgálatnak és a közbiztonsági állapotoknak nem is feltehető hátrányára, mellőzni voltunk kénytelenek.

Vannak azonban nekünk olyan testületi érdekeink is, a melyekről már most is előreláthatók, hogy az érdekeltek kötelességtudását és figyelmét határozottan fokozottabb mértékben fogják igénybevenni.

Ezek közül, azt hiszem, legfokozottabb törődést követel majd a fegyelem kezelése és a létszámkiegészítéssel való foglalkozás.

Nézzük csak elsősorban, mily bajok is lehetnek majd a fegyelem körül?

Azt nem lehet állítani, hogy testületünknel elburjánzott volna a fegyelmetlenség a háboru alatt. De, ha mélyrehatóbb vizsgálat alá vesszük a dolgot, rájövünk, hogy a csendőrlágénységnek a háborus területen hosszabb időn át való szétszórtsága könnyen hátrányos befolyást gyakorolhatott arra a szigorú katonai fegyelmre, a mely testületünket ezen a téren jellemezte.

Hízen tapasztalhattuk, hogy egy-egy nagyobb létszámmelés esetén, vagy az őszi- és tavaszi időszakban, a mikor nagyobb számmal kerültek közénk a próbaszolgálatra felvett katonaviselt egyének — altisztek és közemberek — akár a tényleges állományból akár a tartalékból, mindjárt észrevehető volt a fegyelem hanyatlása egy bizonyos ideig, legalább addig, míg ez az

ujjonnan beolvadó emberanyag a nálunk követelt fegyelmet meg nem szokta és el nem sajátította.

Ezek az emberek lehettek kifogástalanul fegyelmezettek a tényleges katonai (honvédségi) állományban, de bozzánk való átlépésük után mégis észrevehető volt viselkedésükön és magatartásukon, hogy több szabadsághoz, jobban mondva: szabadossághoz voltak szokva, mint amennyit a mi fegyelem kezelésünk megenged.

Még észrevehetőbb volt ez azoknál, a kik a nem-tényleges viszonyból, hanem a csapatoktól való szabadságoltatásuk után több-kevesebb idővel a polgári életből kerültek hozzánk és bizonyos fokig elfelejtették már a fegyelem követelményeit s megszokták a polgári életbeli szabadosságot a a magokkal való önkényű rendelkezést.

Ha nem is basonlíthatjuk össze a harcztéren levő bajtársaink belyzetét az imént említettek körülményeivel és ha nem is állíthatjuk, hogy a harcztéren nem lettek volna fegyelem alatt, mégis tagadhatatlan, hogy fegyelmi tekintetben más viszonyok és körülmények között teljesítik ottani szolgálataikat és más befolyással van rájuk az ottani környezet, mint volt itthon az őrsükön.

Velők, mint kiszolgált katonákkal és altisztekkel szemben, más hangon beszél a csapatbeli altiszt s csupa bajtársiasságból szinte divatozik köztük a te-tu pajtás-ság, a komázás, a kedélyes, sokszor tulzásba is menő tréfálkozás a nélkül, hogy az adott viszonyok között valami hátrányos következményei lehetnének ennek a szolgálatra.

Az imént még kedélyes, jó bajtárs a következő órákban vagy napokon elesik vagy megsebesül és elkerül a csendőr környezetéből vagy a csendőr megy át más csapatba. Változnak a komák, a jó ezimhorak, de a komázás, pajtáskodás folyik tovább a nála magasabb rendfokozatu, talán az éppen itthonmaradt őrsparancsnokával egyenlőrangú altisztekkel is.

Nem megszólásképen és nem a kükán is esomókérés okából mondom ezt. Elvégre, mikor az ember minden pillanatban a balal előszobájában érzi magát, jobban ragaszkodik a hozzá hasonlós sorsban küzdő embertársához, katoná pajtásához és minden utógondolat nélkül eltekint attól a rendfokozatbeli különbségtől, a mi

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER I.

és a kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

pl. egy csapatbeli őrmester, törzsőrmester és egy őrsvezető ez. őrmester, csendőr ez. őrmester, illetve csendőr között van.

És teheti ezt annál is inkább, mert legtöbb esetben nem fölé- és alárendeltségi viszonyban, hanem csupán a felebbvaló és alantos viszonyában állanak egymáshoz, tehát úgy ennél, mint a fentebb említett óránként vagy napenként bekövetkeztető változásnál, egymástól való elmaradásnál fogva aligba kerülhet arra a sor, hogy — mondjuk — az alantosabb rendfokozatu csendőregyén megtagadhassa a nála magasabb rendfokozatu csapatbeli altiszttel szemben az engedelmisséget a közöttük létrejött pajtáskodás révén.

A harcztéri szolgálat alatt tehát nem is lehet attól tartani, hogy ezekből a nálunk szokatlan és az alárendeltekkel szemben meg sem engedhető pajtáskodásokból bajok származzanak. De ugyanezt a szokást ide közénk átbozni még sem lehet, mert ugyanaz a csendőr vagy altiszt — eltekintve az önálló őrs- és járőrsparancsnoktól — itthon már alárendelt viszonyba kerül az őrsparancsnokával szemben s a tulbizalmas jellegű pajtáskodás fegyelemrontó hatással lehet az őrsön.

Miután pedig közismert dolog, hogy a megszokás könnyen második természetté válhatik, nem lesz csoda, ha az a csendőr vagy altiszt, aki a háború ideje alatt a harcztéren magánál magasabb rendfokozatu csapatbeli altisztekkel komázott, pajtáskodott, a harcztérről hazatérte után nehezen fogja elfelejteni a bajtársiaságnak ott tapasztalt és megszokott, de az itthoni viszonyok között már meg nem engedhető megnyilvánulásait.

Ennélfogva előre látható, hogy gyakori összetűzések lesznek majd, legalább eleinte, az itthon volt őrsparancsnok és a harcztérről hazakerülő alárendelt között, különösen, ha az őrsparancsnok nem ismeri a fegyelemkezelés helyes irányelveit vagy ha az alárendeltnek hajlama van a fegyelmetlenkedésre.

De vannak még az eddig említett körülményeken kívül más körülmények is, amelyek a nálunk követelt szigorú fegyelemnek meglazulását előidézhetik.

Ezek közé számíthatók azok a máskülönben jól kiérdemelt előléptetések és kitüntetések is, amelyekben a harcztéren szolgálatot teljesítő bajtársaink részesültek és még részesülni fognak.

Az ember gyarló és a gyarlóság alól a csendőri állás sem mentesíti az embert.

Már pedig közismert tény, hogy az előléptetés és kitüntetés nemcsak a becsrágyat növeli a katonában, hanem közülök igen sokban a hivatkozásra, önhittségre való hajlandóságot is felébreszti.

És tagadhatatlan az is, hogy az a csendőregyén, aki az utóbb említett erkölcsi hibába esik, e hibájánál

fogva tulásba viasi majd az érzékenységet és könnyebben hajlik majd a fegyelmetlenségre is.

A fegyelemkezelésnél tehát óvatosságnak kell majd lenni az őrsparancsnoknak, nehogy az alárendelt előléptetésére vagy kitüntetésére való célzatossággal tegyen kifogásokat annak valamely hibájára, mert ezzel csak fokozná annak hűségéből származott esetleg túlzott érzékenységet és ingerelné a feleselésre, fegyelmetlenkedésre.

Vizont fokozott mértékben kell uralkodni magukon az alárendelteknek is, mert a harcztéren elért előléptetésük vagy kitüntetésük még nem biztosít részükre kivételes bánásmódot az itthoni csendőri szolgálatban.

Másik körülmény, ami az itthoni szolgálat alkalmával kifogásokra alhat majd okot: a rend és tisztaság elhanyagolásának megszokása.

A harcztéri viszonyok között sem módja, sem alkalma nincs a katonának a kötelességszerű tisztaság betartására. A mint a látottakból és hallottakból tudjuk, valóságos ősemberi életet élnek bajtársaink a harcztéren, még a tűzvonal mögött levők is. Arról, hogy magukat vagy ruházatukat rendben, tisztán tarthassák, szó sem lehet. És bizony ritkán kerülnek abba a kellemes helyzetbe, hogy magukat, csak a legszükségesebb mérvben is, rendbe, tisztába hozhassák.

Ez az állapot és az ebből származható nemtörődömség hova-tovább valóságos hanyagsággá változik át egy némely embernél, annyira, hogy még akkor sem fog majd kellőképpen törődni a nálunk megkövetelt rend- és tisztasággal, mikor végképen hazakerül és az itthon megkövetelt kötelességteljesítés folytán arra rá lesz kényszerítve.

E körülmények lehetsége mellett önként értendő, hogy mindazokkal szemben, a kik túlságosan beleélték volna magukat a harcztéren megszokott tisztátalanságba, nemtörődömségbe, fokozott figyelemmel kell majd örködni az őrsparancsnoknak mindaddig, míg a rendes kerékvágásba nem jutnak és maguktól is megfelelnek a rend és tisztaságra vonatkozó csendőri kötelességeiknek.

De nemcsak a harcztéren levő bajtársaink egy része, hanem egyesek az itthonmaradt őrsparancsnokok közül is beleszoknak majd a nemtörődömség enné következményeibe.

(Vége kov.)

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Egy „drága kis levélke.”

Írta: Nyomozó.

A hadseregszállítók zavarosban halászni szándékozó, de leleplezett dícső gárdájának viselt dolgai a napilapok útján köztudomásra jutván, a meggazdagodásnak, a

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 percz alatt a legmakaosabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Búapestben. Orvosok által ajánlva. Három dobozról ingy. postai szállítással.

A délkeleti harcztérről. — Cattaro kelet felől.

hamis uton való pénzszerzésnek eme eléggé el nem ítéltető módja száz- meg százféle vélekedést váltott ki a hazáért és katonáinkért rajongó polgártársaink érzelmi világából.

Csak természetes, hogy ezek az érdeklődők leginkább a leleplezettek büntetési módjainak különféleségével hozakodtak elő és daczára, hogy — bűnvád alá kerülés esetén — senki se szeretné ma már, ha vele szemben az ókori büntetési nemeknek hátborzongató különféle változatait alkalmaznák, mégis ezek körül forgott a szóbeszéd az ítélkezésre egyáltalán nem hivatott körökben.

Az önként feltolakodó sok bírójelölt között azonban akadt olyan polgártársunk is, aki a megtorlásnak egy igen különös módját eszelte ki unalmában, úgy okoskodván, hogy ha valaki a hadsereg részére való szállításnak ily könnyen veheti százezrekre menő hasznát, egy kis rájlesztés mellett ebből a szállítóból is könnyen ki lehet vasalni pár ezer koronát.

Tervét nem közölte senkivel. Ennek véghezviteléhez a minden szentnek maga felé hajlik a kezét elve alapján nem akart társakat szerezni, úgy számítván, hogy kiléte így jobban titokban maradhat és nem is kell másokkal osztozkodni a szerzett összegen, ha terve sikerül.

Minthogy pedig a leleplezettek s ennél fogva elfogottakhoz már hozzá nem férhetett, a vele egy községben lakó, visszaéléssel még meg sem gyanúsított szállítót szemelte ki magának ami emberünk, akiről tudta, hogy különféle szállítások folytán szintén tekintélyes összeghez jutott és ehhez a szállítóhoz — természetesen aláírás nélkül — a következő — az írásjelek és nagybetűk elhagyása mellett is — igen értelmes fogalmazású levelet írta:

„Igen tisztelt faragó ur!

felszólítom, hogy f. hó 4-én vagy 5-én este a zsidótemető után való utcában a hol a vonnák illés lakik annak szemközt van egy üres telek a kaputól a kenderes felé ahol a kerítés krétával van megírva ott dobjon be a kerítés mellé papiros zacskóba becsomagolva madzaggal átkötve 5000 azaz ötezer koronát 20 és 100 koronás papírpénzben két tekeres arany is lehet a pénzre feltétlenül szükségem van a háboru után 15% kamattal visszaadom magának a háboru óriási hasznát hajt ez a kis pénz magának annyi mint nekem egy fillér a pénzt bizonyosan okvetlen elhozza 4-én vagy 5-én este 8 óra után és a krétázott helyen csendesen ejtse le onnan majd elviszem rendőrségnek csendőrségnek neeszőljon haszontalan lenne a pénzt a jehovára ígérem becsülettel visszaadom a háboru után akkor módomban lesz könnyen visszafizetni az ekrazit patront ismerie ha a kért összeget el nem hozná vagy feljelentést tenne

módomban van a legbiztosabbnak hitt helyen is vagy magát vagy a feleségét felrobbantani tehát ne kényszerítsen a rosszra remélem okos ember létére eleget tesz felszólításomnak mert ellenben a jehovára fogadom hogy amikor nem is gondolja megfizetek érte sem maga sem a felesége nem biztos seholsem de ha a pénz ott lesz nyugodtak lehetnek és visszadom.”

Az ismeretlen folyó évi szeptember 3-án adta postára a levelet. Czimzett még aznap megkapta azt és a borzasztó fenyegetés daczára bizony nem sietett a pénz kitevésével, hanem egyenesen a helybeli őrsre ment és átadván a levelet a járásparancsnoknak, a csendőrség oltalmába ajánlotta a maga és felesége veszélyesen fenyegetett életét és vagyonát.

Báoz Károly járásörmester a levél értelmes atilusából, továbbá a pénzüsszeg elhelyezésére megjelölt hely és a környékén lakók kilétéből következtetve, körülbelül tisztában volt a zsaroló kilétével s jól sejtette, hogy a levélíró csak azért említi fel a többször büntetett Vonnák Illést, hogy a gyanúnak irányt adjon.

A pénzüsszeg kitevésére megjelölt hely pedig arra mutatott, hogy a levélíró nem szeretne messzire menni az 5000 koronaért, úgy okoskodván, hogy ha már csakugyan adják, hát hozzák egészen a közelébe, ahonnan megfigyelés esetén is könnyebben és feltűnés nélkül elviheti.

Könnyebb megértés okából megjegyzem itt, hogy a pénz kitevésére megjelölt hely egy üres — veteményes — kert volt a község szélén, a járásörmester által gyanúsított levélíró közvetlen szomszédjában. Vele egysorban van több lakóház is, átellenben pedig a községi kenderföldek — s ezzel egysorban egy régi temető — vannak. A megjelölt kertnek az utmenti részén régi, többhelyen kitördelődött léczkerítésén ott mehet be az ember, ahol akar s különben is a pénz helye, az erre az alkalomra megkrétázott kerítésen belől s ahhoz oly közel volt megjelölve, hogy az utcáról benyulva könnyen el lehetett ott helyezni a pénzt és szintén oly könnyen ki is lehetett venni azt.

Minthogy azonban még eme ismertetett körülmények alapján nem lehetett eredményesen bevezetni a nyomozást, a járásörmester bizonyos tetemrehívás módját eszelte ki az eset felderíthetőségének s hogy ezt elérhesse, felszólította a panaszoszt, hogy egy c omagot — természetesen nem az 5000 koronával — tegyen oda a megjelölt helyre s a többit azután bizza rájuk.

Panaszosz főlének ember lévén, nem vállalkozott erre a feladatra, mert — mint mondá — esti órákban egyébként sem valami biztos környék az a megjelölt hely, ez esetben pedig semmiképen sem meri megpróbálni, hogy egyedül ott megjelenjen. Ilyen körülmények között a

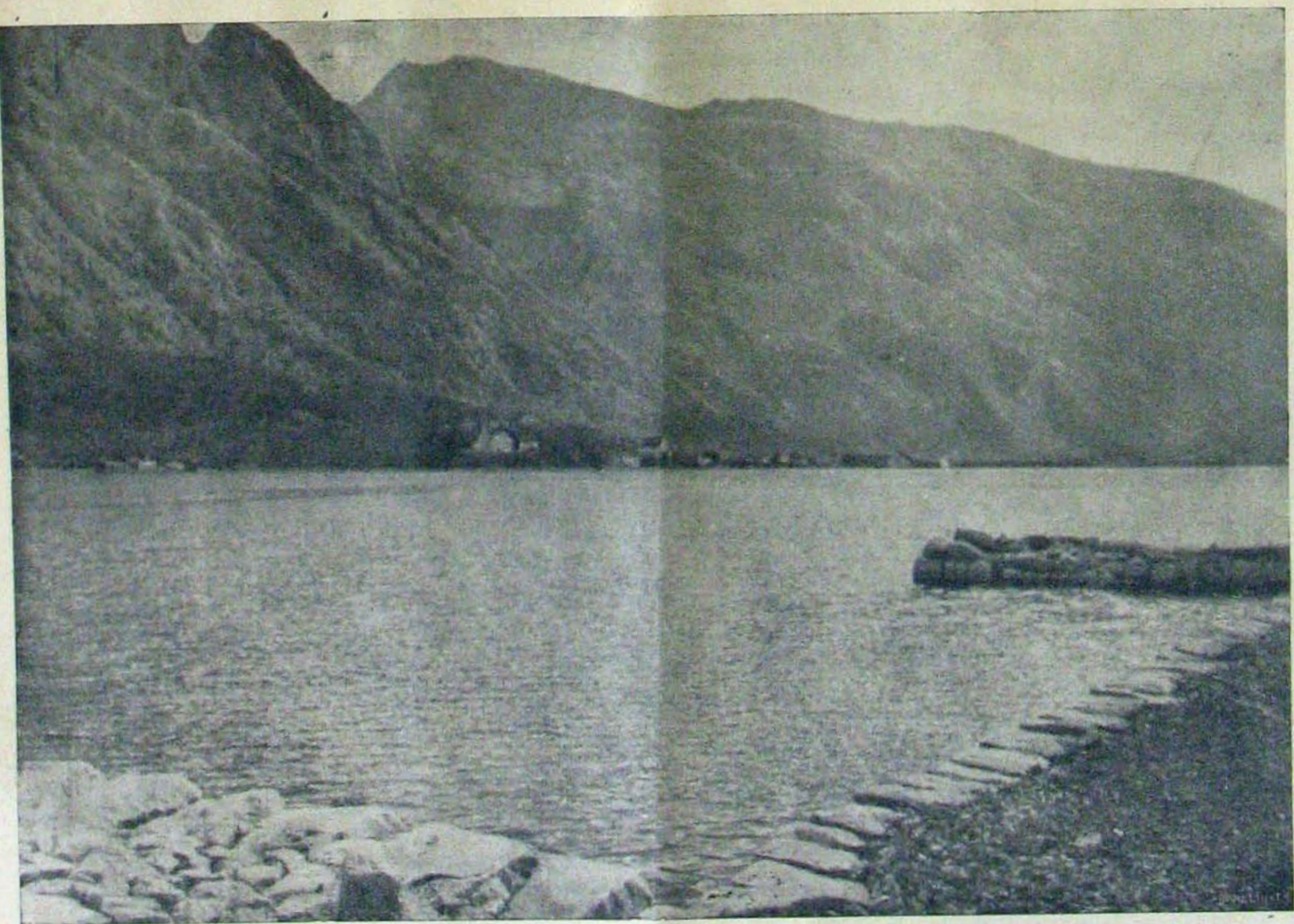
Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY**

legjobb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fa- és rézfuvóhangszerek, czimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrök kó-
lóna, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becsérlése és javítása.

Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

A délkeleti harctérről. — A cattarói öböl a Lovcennel.

járásőrmester vállalta magára a csomag kitévését és szeptember 4-én esti 8 óra után elég ügyesen és észrevétlenül be is tette azt a megjelölt helyre.

A csomagban csupán egy esti újság volt, amelynek egyik lapja felső szélére czeruzával a következőket írta:

— Ha ezt sikerül, a másik kiteendő csomagot nem fog sikerülni elvinni. Különben nem ijedek meg a fenyegetéstől!

Ugyanaznap este, mikor a lakosság már elcsendesedett, a járásőrmester és egy népfelkelő óvatosan megközelítették a jelzett helyet. A népfelkelő belől a kertben, a vetemények között huzódott meg, a járásőrmester pedig a szomszédos temető sarkán foglalt figyelő állást. S bár hajnali félnégy óráig maradtak ott, senkit se vettek észre, hogy a csomagért jelentkezett volna.

Ekkor már a lakosság mozgolódni kezdett s előrelátható volt, hogy a munkásnép arra is közeledni fog és feltűnés nélkül nem maradhatnak a helyen, meg aztán a lével írója is észreveheti őket, tehát hazamentek. A csomag még akkor a helyen volt.

Még aznap délelőtt folyamán, anélkül, hogy azt valaki észrevehette volna, utána nézetett a járásőrmester a csomagnak, de akkorára már csak hűlt helye volt.

Ezután napokig nem történt semmi. A kereskedő nem kapott újabb levelet, sem a gyanús embert nem vette észre a háza tájékán.

Szeptember 13-án egy újabb panaszos, egy vasuti pályáőr jelentkezett a járásőrmesternél, szintén hasonló feljelentéssel.

Ennél már valószínűleg azért, mert nem volt oly vagyonos, mint a kereskedő, mérsékelte igényét a levélíró, amennyiben egy, a panaszos udvarába bedobott levélben csak 200 koronát követelt, s azt is részletekben úgy, hogy 14-én este csak 120 koronát tegyen a már fentebb is jelzett helyre a további 80 koronát pedig majd csak október 2-án helyezze oda el, mert, — mint e levélben is megemlíté — ha ezt nem tenné, a tehenét elpusztítja, s a személye és vagyona is veszélyben forog.

A járásőrmester erre az időre másfelé lévén elfoglalva, egy, a megjelölt helyre kitétetett levélben azt iratta panaszossal a fenyegetőnek, hogy most nincs otthon pénze, várjon 17-ig, akkor majd elhozza a követelt összeget.

A zsaroló ezt a levelet szintén elvitte és még aznap válaszolt is rá, hogy ő vár és hozzátette, hogy bátran kitéheti a pénzt, egy év múlva úgy is visszaadja neki; egyben figyelmeztette arra is, hogy a pénzt papírba és rongyba is jól becsomagolja tegye ki, hogy ha eső lesz, meg ne ázzon.

Mielőtt ez a kritikus nap elkövetkezett volna, a járás-

őrmesternek újból elbalaszthatatlan dolga akadt s mint-hogy mindenáron személyesen akarta leleplezni a zsarolót, újból levelet íratott neki, hogy ne baragudjon, a pénzkitevétel még egy nappal késik, 18-án azonban okvetlen ott lesz, de csak úgy, ha addig ez utóbb küldött levélén visszarálászol.

Ami emberünk már egészen beleélte magát a levelezésbe s annak rendje és módja szerint meg is adta a választ, a már fentebbjelzett írásjelek hiányával eképen:

— Amég egyszer várok de ha nem lesz ott a 120 korona majd egy kis izelítővel szolgálok remélem nem lesz rá szükség.»

Ezt a levelet, nem tudni mi okból már nem az udvarba való bedobás útján, mint az előbbieket, hanem postán juttatta el panaszoshoz.

Hogy mennyire biztosnak hitte magát a dolgában ami emberünk, bizonyítja az, hogy még azt az Esti Újságot és borítékját is megőrizte és magánál hordozta, amelyeket a járásőrmester a legelső levelére küldött neki; ügyetlenségből azonban, valószínűleg akkor, mikor a vasuti pályáőr udvarába az egyik levelet bedobta, kiejtette a zsebéből és ezt panaszos megtalálván, beszolgáltatta a járásőrmesternek.

A szeptember 18-ára tervezett pénzkitevéshez már alaposabban kiesztelt tervvel készült el a járásőrmester.

Gondoskodott ugyanis arról, hogy a kiteendő csomagban legyen egy ismertetőjellel, bizalmi egyének előtt el látott kétkoronás papírpénz s ez a panaszos családja által használt fehér-tarka ruhadarabba és kékpapírba legyen csomagolva és úgy a ruhának, mint a papírnak visszamaradt darabjait biztosította, hogy a tettes leplezése esetén a nála esetleg megtalált darabok amazokkal bizonyítékul összehasonlíthatók legyenek.

Mínthogy pedig az előzményekből arra lehetett következtetni, hogy ez a féligmeddig már ismert ismeretlen, sohasem éjjel, hanem inkább nappal viszi el a kitett csomagot, meghagyta a járásőrmester a panaszosnak, hogy a kellő óvatossággal ugyan, de nem 18-án este, hanem 19-én hajnalban tegye ki azt a jelzett helyre.

Panaszos ezt teljesítette is, amennyiben 19-én hajnali félöt órakor észrevétlenül megjelent a már ismert helyen és a levélíró kívánságához képest a csomagot elhelyezte.

Ezt megelőzőleg, már hajnali négy óra tájban a járásőrmester is kinn volt Balla János népfelkelővel és egy bizalmi egyénnel és a megjelölt kert végévelátellenben levő ház padlásán, a tulajdonos tudtával és beleegyezésével elhelyezkedvén, a tetőn két-három cserepet feltámasztottak s az így előkészített nyíláson át figyelve, vártak a csomagért jelentkező ismeretlenre.

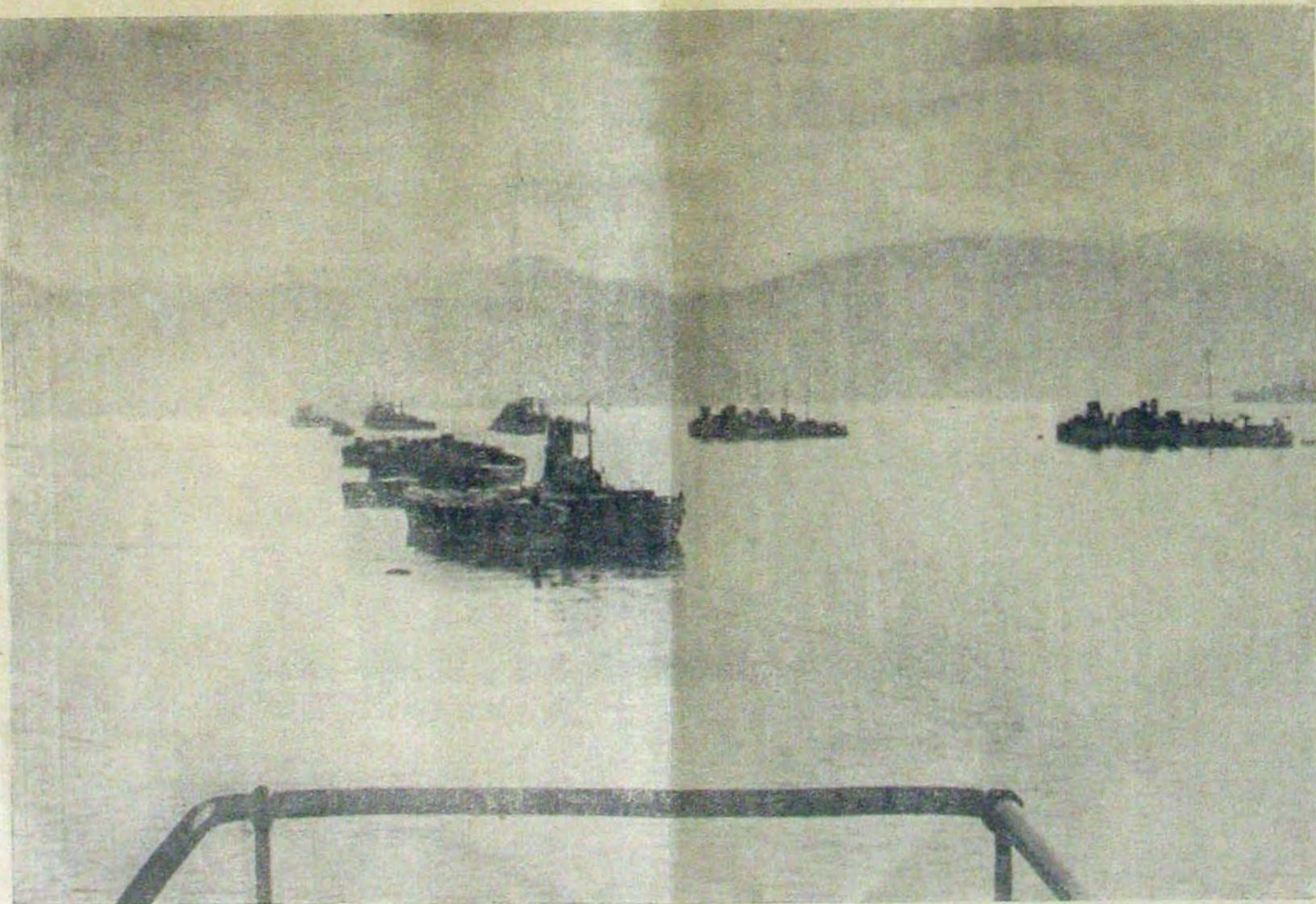
Figyelőhelyük azért volt így megválasztva, hogy ők

Nedves lábak

ellen csak úgy védekezhetünk, ha bakancsot, csizmát a rég bevált izoláló hatású „CAAMPOLIN” törvényileg védett vízhatlan borkencsessel kenjük. — Kérjen prospektust az egyedüli gyártója:

Krayer E. és Társa orvostól, Budapest, V. kerület, Váci-ut 34. szám.

Fiók: V. ker., Váci-ut 6. és IV. ker., Királyi Pál-utca 20. (Kálvin-tér mellett). III. ker., Flórián-tér 18. sz. Újpesten: Árpád-ut 40. szám.

A délkeleti harcztérről — Hadiflottánk az Adrián.

mindont láthassanak, őket pedig, még ba nappalra is kiterjedne a megfigyelés, ne láthassa senki.

És hát a tervük sikerült is teljesen.

Látták azt is, mikor a panaszos a csomagot elhelyezte. Azután jártak arra többen a lakosság körül a kora reggeli órákban, de ezek teljesen érdektelen emberek voltak és ügyet se vetettek a kerítésen belől elhelyezett s a dologgal ismeretlenek előtt fel sem tűnő kis csomagra.

Dél előtt félkilencz óra tájban azonban megérkezett az ő emberök is. Legnagyobb meglepedésökre éppen az, akit gyanúsítottak. De, ha ők ügyeskedtek a leleplezésben, ez sem esett a fejülgájára. Arra ugyan legkevésbé sem számított, hogy éppen ilyenkor leselkedjék rá a csendőrség, de, hogy esetleg más szemtanúnak se lehessen alkalma és módja őt gyanúsíthatni, elég ügyesen csinálta a dolgát.

Az udvarból kijövet ugyanis, hogy valami színezetet adjon a jelzett irányba való menetelésnek, maga elé vette 5—6 darab libáját és ezeket teregetve haladt a megjelölt hely felé. Mikor pedig észrevette a kerítésen belől elhelyezett csomagot, óvatosan szinte feltűnés nélkül és gondtalanul széttekintett, mintha az időjárására való következtetés végett az ég szintjét kémlelné s miután nem vett észre senkit sem az utvonalon, a kitördelődött kerítésen át benyult a boltjával és a csomagot hirtelen kikaparva, anélkül, hogy annak tartalmát ott mindjárt megnézte volna, egyenesen a kabátja belső zsebébe rejtette. Azzal, mintha misem történt volna, otthagya a libáit és sietve visszaíndult a lakása felé.

Mielőtt azonban odaérhetett volna, a járásörmester és társai lesiettek a padlásról és éppen abban a pillanatban, mikor gyanúsított az utcaajtóhoz ért, elébe toppantak és feltartóztatták.

A meglepetés teljesen sikerült tehát és K. J. gyanúsított akkor se ijedt volna meg jobban, ha történetesen az éppen előbb nézegetett vasárnapi derült égboltról villámcsapás sujtott volna le mellette.

Már e viselkedésével is elárulta magát, de még fokozódott az ellene felmerült gyanú, mikor a felszólításra, thogy a kertből felvett csomagot adja elő, nem akart udni semmiről. Ez csak akkor ismerte be, hogy a csomag csakugyan nála van, mikor a járásörmester személyileg való megmotozását elrendelte. Ekkor meg azt állította, hogy csak véletlenül látta meg a keresett és a kabátja zsebéből yonakodva előhuzott csomagot.

A személymotozást ennek daczára is megtartotta a járásörmester és az annak eredményeként nevezett belső zsebéből előkerült négy darab, az előbbiekhöz hasonló levélboríték még jobban igazolta az ellene felmerült gyanút.

Nyomatekös bűnjel volt még nevezett próbairása és

az a darab kréta is, amelyet nevezett lakásának átkutatója során találtak, amennyiben azon, az északnak fekvő, korhadt, vékony moharéteggel fedett léczkerítésnek moszatjai még ekkor is felfedezhetők voltak, bizonyáguil annak, hogy azokat a jelzéseket, amelyeket panaszosok figyelmeztetésül a leveleiben leirt, azzal a krétával huzgálta a kerítésre és valószínűleg ismételtén meg is ujtotta.

Nevezett azonban mindezek daczára tagadta bűnösségét s a törvényben biztosított jogaira hivatkozva, a felelőse is megtagadta a hozzáintézt kérdésekre a feleletet.

Tettenérés esete forogván fenn, nevezett el kellett volna fogni — beteges állapotára való tekintettel azonban és mivel a nyomozás teljes eredménye után már attól se lehetett tartani, hogy az igazság kiderítését akadályozhatja s végül, miután semmiféle oly robbantószer nem találtak nála, amivel fenyegetéseit végrehajthatta volna, csupán feljelentést tett ellene a járásörmester, de előre is bizonyosra vehető, hogy a szükséges bizonyítékoknak azt a mennyiségét és kétségtelenségét, amelyek nevezett elítéltetését eredményezik, ennek a jelentésnek az alapján is sikerül majd a megindított bírói eljárásnak megállapítani.

Bár ez az egész dolog különben csak a gyerekes kísérletezés jeleit mutatja, mégis az általános szolgálati határozványok VII. fej. 11. pontjának első bekezdésére és arra való tekintettel, hogy a mostani zavaros közbiztonsági viszonyok mellett ez a cselekmény nagyon is alkalmas volt arra, hogy két családban az élet- és testi épség és a vagyon megtámadtatására nézve alapos félelmet gerjesszen, nagyon helyesen járt el a járásörmester, mikor a bejelentett panaszok folytán mindjárt a kellő komolysággal és helyes irányítással megindította a nyomozást, mert ennek végeredményeképen nemcsak a tettest juttatta az igazságszolgáltatás kezébe, hanem egyidejűleg a két fenyegetett család lelkinyugalmaát is biztosította.

ÁLTALÁNOS ISMERETEK.

Az afrikai veszedelem.

A „Nieuwe Rotterdamse Courant” egyik legutóbbi számában a lapnak most Hollandiában levő kairói tudósítója a következőket írja:

Juvíthatatlan optimisták és békerajongók egészen biztosra veszik, hogy a sauezi csatornának a szilárd lángróza összefforrasztott négy középbatalom által való fenyegetése következtében békére van kilátás. Angolország nem akarja majd vállalni egy élet-halálharoz kocskázát és jobbnak fogja tartani, hogy a gazdaságilag kimerült Németországnak odanyújtsa a békepipát.

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok alkatrészeit és búrokat általánosan elismerve legjobban szállít Magyarországra legelső, legnagyobb és legrégibb hangszergyára. . . .
Árjegyzék minden hangszerről békemenzre küldetik.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.

SCHUNDA V. JÓZSEF

ca. és ktr. udv. hangszergyállító, azorsz. m. és ktr. zen. akadémiá, valamint az összes budapesti színházak hangszergyállítója, a pedál-csímabalom és rekonstruált tárogató egyedül feltalálója. Alapítólott 1847-ben.

Es nekem két okból valószínűtlennek tűnik föl. Először még nagyon sok víz fog lefolyni a Niluson addig, a ig a vezető államférfiak a Themse-parton meggyőződnek majd arról, hogy az egyesült törökök, németek, osztrákok, magyarok és bolgárok valaha is előre tudnak nyomulni a sok ezeréves piramisok lábáig. Másodszor bármit is mondanak a német diplomata, egyetlen józan ember sem fogja róluk föltenni, hogy ők, ha Egyiptom valóban olyan nagy ütkőártya a mostani hadijátékban, nyíltan kiterítsék kártyájukat és időt engedjenek ellenségeiknek arra, hogy ismét erőhöz jussanak. De különben is ezek a jelszavak: az út Indiába, a brit tengeri hatalom ütőere, stb., a szuezi csatornára való tekintettel meglehetősen túlsottaknak látszanak. Természetesen be kell ismerni azt, hogy a „Jóreménység foka” körül sokkal hosszabb az út, hogy tehát ez hosszabb időt, több szemet és több költséget tesz szükségessé. Ha tehát Angolországának Indiával való mostani összeköttetését valóban elvágják, akkor a brit birodalom mégis sokkal könnyebben le tudja győzni ennek következményeit, mint a hogyan Németország győzte le gazdasági elszáráának következményeit.

Az Afrika körül való rendszeres hajózást hamarosan majd megszervezik. Tekintetbe kell venni azt, hogy a mikor Angolország elő- és hátsó Indiában megvetette a lábát, akkor a szuezi-csatorna még nem létezett. Most csak arról van szó, hogy Indiába való eljutásra több pénzt kell majd kiadni, de micsoda szerepe van ennek, a mikor milliárdokkal számolnak! Az Anzstráliával s Japánországgal való közlekedésre egészen kényelmesen föl lehet használni a Panama-csatornát, ha nem zárja el földomlás. Szóval Egyiptom meghódítása az antantra nagy szerencsétlenség lenne, de mégsem akkora baj, hogy elhárítása végett egyszerűen hékét kötnének.

De a fáráók országának elestével más következmények járnak, a melyeket Angolországának meg kell fontolnia. A kié Egyiptom, azé egyszerűen mind Szudán is. Ez egy olyan alapelv, mely látszólag csak a mahdi idejében nem állotta meg helyét. De nem szabad elfeledni, hogy a mahdi uralma Kartumban csak azért volt lehetséges, mert Egyiptom tulajdonképpen nem volt senkié, sem a konstantinápolyi nagyré, sem a kedivéé, sem Gladstone habozó kormánya alatt az angoloké.

Mihelyt megjelent egy erős kéz, mindjárt végük volt a mohamedán rajongóknak és a mahdinak, a kinek csontjait a nem nagyon finom érzésű Kitchenier odadobta a bámuló krokodilusoknak.

Ezek a mohamedán rajongók — és számuk igen nagy Afrikában, a hol a Korán nyelve minden benszülött nyelvet lassan, de biztosan kiszorít — most a középhatalmak oldalán vannak. Am állítsák, hogy a mostani szent háború made in Germany, de akkor ez csak azt bizonyítja, hogy ez a szent háború éppen úgy, mint az orosz, a jellel ellátott többi áru, sokkal használhatóbb, mint a versenytársaké, ebben az esetben, mint az előbbi szent háború a középkorban. Most rendszer és módszer van benne.

Egészen kétségtelen, hogy tizenhárom nappal azután, mintán Kairót a fész és a sisak elfoglalta, Enver basa Kartumban akkor röphetheti a levegőbe Gordon emlékszobrát, a mikor neki teteszik. De mindazok után, a mit

róla hallottunk, nincsen olyan pusztító kedvtelése, mint angol kollégájának. A Mad Mullah a szomali tengerpart hátsó vidékén, a ki, mellesleg megjegyezve, nem is olyan ostoba, mint a hogyan angol részről föltüntetik, Darfur szultánja és Közép-Afrika valamennyi mohamedán fejedelme ezt megfelelő pillanatnak fogják tekinteni arra, hogy végre leszámoljanak az angol erőszakos uralommal.

E mellett nem szabad szem elől téveszteni azt, hogy Salatin basa az a férfi, a kivel Nagy-Britannia Szudánt pacifikálta, az a hős, a kinek egymagának több befolyása van Nubiában és Abessziniában, mint egy egész hadseregnek, a középhatalmak oldalán harcol. Most az Isonzónál van, de bizonyára szabadságot fognak neki adni, hogy ismét láthassa azt az országot, a hol tíz éven át fogságban sóhajtozott, hogy azután mindenható uralkodó legyen. Akkor azután megérthető, hogy brit Kelet-Afrika nagy veszedelembé kerülhet, mivel német Kelet-Afrika, a mely eddig nagyon nagy sikerrel tudott helyt állani, dél felől segítséget nyújthat.

Kelet-Afrikából a belgu Kongón át, a mely szinte egyáltalán nincs védelmezve, Kamerunba jutunk, a hol a németek hatalma szintén egyáltalán nincs meggyőző.

Talán még hónapokig tart, míg ennyire jut a dolog, de az antant-hatalmak semmit sem tehetnek ellene. Mihelyt Egyiptom a középhatalmak kezében van, a délfrikai Unió kivételével egész Afrika a saákmanynuk lesz.

Hogy Tripoliszt Olaszország már elvesztette, ez ismert dolog. Ha a hősi tripolisziak Egyiptomból municzióval és ágyúval segítséget kapnak, akkor Tuniszban, Algirban és Marokkóban a franciák helyzete is nagyon kényes lesz. Mindez képszelődésnek látszik, de régebbi időben már többször megtörtént, hogy egy keletről megindult vihar egészen Toulouse kapujáig száguldott.

A mozlim nép mindenütt segíteni fog és a német, török csapatokat mint megszabadítottakat fogja fogadni. Akkor ismét egység fog uralkodni Észak-Afrika egész tengerpartján. Ez azután természetes egység lesz ellenfele a mai móddal, a mikor Afrika térképét mindenféle vörös, kék, sárga és tarka foltokkal látják el a mi leigázott népeknek, a kiket tulajdonképpen legközelebből érint a dolog, a legnagyobb mértékben természetellenesnek tűnik föl.

KÉPEINKHEZ.

A délkeleti harcztérről.

A képeinken bemutatott Cattaro, a monarkiának ez a legvédehetőbb s a Dalmát tengerpart legdélibb tengeri kikötője a délkeleti hadszíntér északnyugati csücskén fekszik a Boche di Cattaro (Cattaro öblei) belső legészakibb részén, a lapunk legközelebbi számaiban ismételten emlegetett Lovcen hegy tövében. Eredete visszanyulik egészen a hunok idejébe, amikor állítólag a negyedik században — hun őseink birtokában is volt egy ideig; a hatodik században pedig hosszabb időn át a velünk szintén rokon avar nemzet uralta. A hun és

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

Zsótér-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.)

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi díjazárgépek. — Világhírű tűndöküll pathéfonok. — Világhírű tőke gramofonok. — Lemezőudonságok és kerékpár felszerelési eszközök főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

avar uralmak megszűnése után előbb a Nyugat-római birodalom gyarmatosította Cattarót, majd ennek megdőlése után a bizanczi, úgynevezett Kelet-római birodalom fenhatósága alá került és oda is tartozott egészen a XIII. századig, amikor is a Kelet-római birodalom felbomlván, a szerb királyok vették birtokba Cattarót. Minthogy pedig mindazok a birtokok, amelyeket a velünk rokon hun és avar nemzetek annak idején birtokoltak, később nagyobb részben magyar fenhatóság alá is kerültek. Nagy Lajos magyar király idejében, amikor a költő szent: «Magyar tenger vizében hunyt el észak, kelet s dél hulló csillaga,» a dalmát tengerpart vidékével együtt Cattaro is magyar birtok lett és hazánkhoz tartozott 1368-tól 1420-ig.

A múlt század elején, pontosabban 1814-ben, Oroszország kezdeményezésére jutott Ausztria birtokába Cattaro s azóta, mint a monarchia tengeri kikötője szerepel s már a mostani háború folyamán is megközelíthetetlen védőhelyet biztosított az Adrián működő tengeri flottáknak. A múlt évben ugyanis, mikor a francziák mindenáron tengeri ütközetet akartak kieroszakolni az Adrián, ide vonult vissza a flottánk a jóval erősebb francia flotta elől s ez utóbbi ostrom alá fogta ugyan a kikötőt, de a Boche di Cattaro sziklával körülvett öbleinek megközelíthetetlen védelme alatt sem a kikötőnek, sem a városnak nem árhattak s így a flottánk elleni ez a támadás teljesen sikertelenül végződván, a sikertelenségen okulva azóta sem a francziák, sem a többi ellenségeinkkel egyesülten nem intéztek újabb támadást e természetalkotta sziklafalakkal védett kikötők ellen.

HIREK.

Adományok. Az elesett katonák árvái javára, Fodor Ferencz cs. cz. őrmester, a nowo-alexandriai tábori csendőrség legénysége között rendezett gyűjtés eredményeként 37 koronát küldött a III. számú csendőrkörület útján a hadsegélyző hivatalnak. A barczterén küzdő katonák karácsonyi ajándékára Papp Ferencz csendőrkörület Temeskenézről 5 K 50 fillért, Gábor István csendőrkörület neje pedig Krasznaborka-Váraljáról az orosz fogságban levő hadifoglyaink részére 10 koronát küldtek. Az adományokat rendeltetési helyükre juttattuk.

Vöröskereszt díszjelvény adományozása. Ó császári és királyi Fensége Ferencz Szalvátor főherceg ur Hajnal Aladár főhadnagy-számvivőnek, a katonai egészségügy körül a bázorban szerzett különös érdemei elismerésül, a vöröskereszt hadiékitményes II. osztályú díszjelvényét díjmentesen adományozni méltóztatott.

Fegyverhasználat. Márkas Károly komló-i őrsbeli csendőr november 26-án, Petrovics András többrendbeli büncselekménnyel terhelt cigány katonaszökevény ellen, ki a csendőr elől megszökött, annak életveszélyes sérülésével végződő löfegyvert használt.

Hadikölcsön. Pollák Benedek járásőrmester, salgótarjáni őrs és járásparancsnok az I. kibocsátású hadikölcsönre 2000, a II.-ra 3000 és a III.-ra 7000, összesen 12000 koronát jegyzett.

KÜLÖNFÉLÉK.

A háborús Páris. Páris, az örömeik városa a háború óta a csend és a nélkülözések városa lett. Este vagy éjszaka lehetetlen Párist megismerni. Egyik mulatóhely a másik után bukott meg, a zenét mindenünnen száműzték és a Zeppelinektől való félelem miatt az utcákat csak igen sűrűszen világítják. Mennyire megváltoztatja a bázorú Páris életét, az legjobban a «Journal des Débats» egyik cikkéből derül ki: «Este tizenegy óra felé az ember magányosan és elbágyatottan áll a boulevardon. A kocsiút üres és a gyalogjárón csak itt-ott látni egy-egy homályos alakot. Ezek a boldogtalan párisiak, kik a színházból jönnek. A sötétből egy kocsi bontakozik ki. Mindenki megáll és előrehajolva már mesziről igyekezik kitalálni: vajjon üres-e. A kocsi azonban sohasem üres és az emberek tapogatózva botorkálnak bazafelé. Gyakran csak a falat tapogatva lehet bazajutni és minden kis zajra óvatosan megállnak az emberek. Kézenfekvő a megállapítás, hogy a kocsi, a melyik mellettünk megy el, mindig elfoglalt, üres kocsi legfőkébb az út tulsó oldalán halad. Csak a keskeny, elhagyott mellékutóban sikerül néha kocsit fogni. Ha csakugyan sikerül, akkor a kocsis beszélni kezd: «Figyelmeztetem, hogy a taxaméterem elromlott!» Az ember főlháborodva távozik, mert a kocsis szemtelenül sokat követel. Tovább bolyong az ember, de kocsit hasztalanul keres, azután mélységes éjszaka lesz és mikor mégis akad egy taxaméteres kocsi, akkor legfőkébb ha pár lépésnyire van az otthon... Persze a sötétben lehetetlen tájékozódni.»

A kik nem beszélnek a háborúról. Hollandiában egyesület alakult arra a célra, hogy agyonballgassa a háborút. A tagok jelvényt viselnek ezzel a felirattal: «Ne beszélj a háborúról!» Ha a jelszó teljesen megvalósul, akkor a semlegesek csakugyan zavartalanul élvezhetik az élet örömeit. Ámde nem lehetetlen, hogy a jelvény éppen az ellenkező hatást váltja ki.

Hogyan temették el hajdan az ellenség elesettjeit? A kezdetleges ember, mint természeténél fogva kegyetlen, gyűlöletét nemcsak az élő, hanem a halott ellenséggel szemben se volt képes elnyomni. Ez a gyűlölet különösen abban nyilvánult, hogy nem temette el a meghalt ellenséget. Még az olyan, már kulturált nemzetnél, mint a minő a görög volt is, sokáig jogos harc-

HEGEDÜ

Osodásan szép hangu, vonóval, teljesen felszerelve 8 korona.

Ébenta felszereléssel 12 és 18 kor. Mosterművek 20 és 40 korona. Egész finomak részletre is. Rosszakat művészesen javít.

Arjegyüket az összes hangszerekről ingyen küld

Mogyoróssy Gyula

kir. szab. hangszergyár

CZIMBALOM

szab. acélkerettel, részletre is. Csodás, tiszta hangu **TÁROGATÓ** ós régi magyar hangszerek, osodásan szép hangu, 6 billentyűvel 16 kor., 6 billentyűvel 21 kor., 8 billentyűvel 25 kor. Valódi, rozsa-fából 70 K, 80 K és feljebb. Finomabbak részletre is kaphatók.

Budapest, Rákóczi-ut 71.

Fuvolák, citerák stb. Hurok javítási műterem stb.

mód volt a megölt ellenség holttestének temetetlenül való hagyása. Így tudjuk, hogy Achilles Hektor holttestét a kutyáknak dobta martalécul és csak váltságdíj ellenében adta át Priamosnak, a ki azután ünnepiesen temettette el bős fiát. Xerxestől is azt hagyta ránk a história, hogy Leonidas holttestén is boszút állott, a mennyiben elrendelte, hogy az megcsontkíttassék és azután megfeszíttessék. A halottak eltemetésének meg nem engedésének borzalmasságát az ókorban még fokozta az az uralkodó bit, hogy a temetetlenül hagyottak száz esztendeig kell ide-oda bolyongania és csak száz esztendei bolyongás után nyerhet nyugalmat. Ebből keletkezett a görögöknél az a szokás, hogy ba véletlenül temetetlen holttestre akadtak, három maréknyi földet dobtak rá, hogy így segítsék hozzá a nyugalomhoz. His a görög volt az első nép, a melynél kifejlődött az a nemzetközi és vallásos kötelesség, hogy a megölt ellenség eltemetendő. Hannibál már az első puni háborúban ünnepies temetést rendezett az elesett Tiberius Gracchusnak, kinek holttestét, akkori szokás szerint, a harcztéren elhamvasztatta. A rómaiak csak későbbben követték ezt a példát, de már Julianusról tudják, hogy 375-ben Krisztus születése után, a strasszburgi ütközet után, az elesett hiveket és ellenségeket különbség nélkül temette el. Manapság már minden civilizált népnél közös és elfogadott ez a szokás. A teljesen vad népeket nem számítva, csak a kínaiak alkotnak kivételt, míg a japánok már másképpen gondolnak és éreznek, sőt a Csingtaunál elesett németeket külön-külön sírokban temették el és minden sírbalomra ezt a sokat jelentő felírást alkalmazták: «Hős sírja».

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

666. 1. Tellemelt napibetét fizetésére a szabály értelmében azok kötelesek, kik vezénylési pótdíj élvezete mellett vannak valamely őrsre vezényelve. Minthogy azonban önk tudtunkkal csupán a külszolgálatban eltöltött idő után részesülnek vezénylési pótdíjban, nézetünk szerint a határozványok e pontja önökre nem vonatkozhat. 2. Őrsparancsnokának igaza volt, mert ön tényleges katonai (csendőrségi) szolgálati ideje alatt, az akkor érvényben volt szabály értelmében még nem szerzett igényt a katonai szolgálati jelre. Az erre vonatkozó szabály későbbi (1913 VIII-7.) módosítása pedig nem birt visszaható erővel.

M. S. csendőr. Lehet, 5 kgr. súlyig, hétfőn, kedden és szerdán délelőtti.

H. J. népf. szakaszvezető. Ha 1908. évi december hó 2-án még tényleges szolgálatban állott, úgy a jubileumi emlékkereszt megilleti. A hat, illetve tíz év után illetékes legénységi katonai szolgálati jelre nincs igénye.

Tábori lovascsendőr. Vezénylési pótdíj nincs rendszerezéséig; a hol ezt esetleg mégis felszámították és kifizették, azt mint illetéktelent, a felvevőknek vissza kell fizetniök. A tömegátalány újabb rendelkezés folytán az illetékes csendőrkerületi parancsnokságoknál számíttatik fel s így nyugodt lehet, hogy e tekintetben nem éri károsodás.

Sz. F. A vonatkozó eljárást lapunk folyó évi 32. számában közölt vezetőczikk utolsóelőtti bekezdése körülményesen ismerteti.

555. J. J. Helyben teljesített szolgálat után vezénylési pótdíj nem illetékes.

N. M. Ha hat évi tényleges szolgálati idejét betöltötte: igen. Egyébként olvassa el lapunk f. évi 49. számában «Szamosvölgyi» jelige 3. pontja alatti üzenetünket.

Sztupár őrmester. Kérdésére lapunk f. évi 48. számában «1876» jelige alatt közölt üzenetünk feleletül szolgál.

Tábori csendőr. A hadrakelt seregnél tábori csendőr minőségben alkalmazott személyek illetékeire utazva nem a szóbeszéd, hanem a vonatkozó illetékhatározványok a mértékadók. A legénység részére készültégi (hadi) pótdíj helyett rendszeresített pótdíj valóságos őrmesternek napi 1 K 50 f., minden más csendőrnek napi 1 K 20 fillérben illetékes.

Felvidéki 201. Szlavoniának a magyar közjog szerinti helyes elnevezése: «A'utország».

Csapatpszolgálat. A hadrakelt sereg különböző 'parancsnokságai által eszközölt csendőralteizti előléptetések — a mint azt már e helyütt ismételten közöltük is — végérvényeseknek nem tekinthetők s ezeknek rendezése és érvényesítése a háború után fog megtörténni. Hogy ki lesz a rangban idősebb, majd elvállik.

Kőzsa. 1. Az a körülményekről függ. Mint feleslegesek lettek bevonva. 2. Bielitzben. 3. Hivatából válogatják ki az arra alkalmasokt. 4. Olvassa el lapunk f. évi 48. számában «Szamosvölgyi» jelige 3. pontja alatt adott üzenetünket.

777—A. 1. Kérelmét őrskihallgatáson adja elő. 2. Igen. 3. Az előzőleg eltöltött tényleges szolgálati idő beszámít. 4. Csupán akkor, ha csendőrségi szolgálatra újból ténylegesítették. 5. A szolgálati jelre nincs igénye.

O. D. csendőr. A B. N. 51. §-a szerinti tulajdon elleni kihágást képez.

N. L. Mindig az azonos születési évfolyamhoz tartozó népfölkelésre kötelezettekkel egyidejűleg. Közlebbi határidő nem ismeretes. 2. Hadisegély a m. kir. pénzügyminiszternek 1914. évi 100.000 sz. rendeletével kiadott utasítás 2. §-a értelmében nem illetékes. 3. Nem.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadjunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadólevonásával). 2. Oly takarékbetéti után, melynél a betét az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kóti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával).

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, futáron kamattal együtt. Utalványok, intézkedések és chequek beszedésére elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi november hó 12-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálata elismerésül:

Zelkó Henrik, egy határbiztosító szakaszparancsnok-ságnál beosztott csendőrszázadosnak.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

az 1. osztályú ezüst vitézségi érem:

Cseri József és

Majoresák János, III. sz. csendőrkerületbeli csendőr címzetes őrmestereknek.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetett:

1915. évi december hó 1-ével:

Brateán Ferencz, II. számú csendőrkerületbeli járás-őrmester a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rok-kant mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkal-matlan.»

Választott lakhelye: Tacsád.

Kineveztetett:

1915. évi december hó 1-ével:

csendőr járásőrmesterré:

Janossy Rudolf őrmester, a VI. számú csendőrkerület állományában.

Előléptettek:

őrsvezető cz. őrmesterré:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
1915. évi szeptember hó 14-ével:

Kiss Bertalan;

1915. évi november hó 1-ével:

Marján Márton, Herbály Lukács, Ősi József, Juhász Lajos és

1915. évi november hó 15-ével:

Klábért József csendőr címzetes őrmesterek.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

Petró Mihály, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr 3 drb 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesített.

Névváltoztatás.

Volosin Károly, IV. számú csendőrkerületbeli cs. cz. őrmester, családí nevét belügyminiszteri engedély alap-ján «Váradi»-ra változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Hegyesi András őrsvezető cz. őrmester, Czinege Er-zsébettel, 1915. október 21-én, Szilágycseben.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-jegyzékem díj-talanul küldöm.

Képes nagy ár-jegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyi-kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tünéklő beszélgépek, lemezek és varró-gépek óriási választékban, kedvező részletes zetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok

Sapkák

Keztyűk

Kardbojt

Celluloid kezelő és nyakravaló

Czipőkrém

Fegyverzsir

Borotváló készlet

6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Rulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

A háboru okozta személyzet hiány miatt egyelőre csak szegedi főüzletünk-ből intézzük el a postai küldeményünket, azért a megrendeléseket Szeged, Kárász-u. 9. címrezni kérjük.